Súd:	Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka:	13C/349/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5604899943
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 09. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Halušková
ECLI:	ECLI:SK:OSLM:2011:5604899943.7

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobkyne Y. E., bytom v Z. H., X.A. G.. C.. R. XXXX/X, proti žalovanému J. Z., bytom Z. E. XXX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Daránim, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štúrova 22, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni istinu 9.958,18 eur v lehote do 1.3.2012.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 3.657,84 eur v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa pôvodnou žalobou podanou voči žalovanému Dušan Fabian- Autotrend, Liptovský Mikuláš, Žiarska 603/5, IČO: 35162791 domáhala, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 1.367.835,-Sk a na náhradu trov konania. Odôvodnila žalobu tým, že dňa 1.11.2002 vo dvore firmy Autotrend v Liptovskom Mikuláši na Okoličanskej ulici zamestnanec žalovaného J. Z. viedol nákladné vozidlo zn. Liaz s návesom a pri obchádzaní stojaceho osobného motorového vozidla zachytil pravou bočnou stranou jej manžela E. E., ktorého pritlačil o motorové vozidlo Škoda 120. E.X. E. utrpel zranenia, ktorým pri prevoze do nemocnice podľahol. J. Z. bol uznaný Okresným súdom Liptovský Mikuláš v konaní sp.zn. 3T 110/03 zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví. Žalovaný zodpovedá za spôsobenú škodu podľa § 420 ods. 2 Obč.zák. Právny predchodca žalobkyne E. E. poberal pred svojou smrťou dôchodok a v dôsledku jeho smrti sa o sumu jeho mesačného dôchodku 6.942,-Sk znížil príjem do jej domácnosti. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatnila náhradu za stratu na dôchodku zosnulého manžela v zmysle § 448 ods. 1 Obč.zák. Priemerná dĺžka života u mužov na Slovensku je 69,1 roka. Je dôvodným predpokladať, že tohto veku by sa bol E. E. dožil v prípade, ak by nedošlo k jeho predčasnému, inou osobou zavinenému usmrteniu. Do dovŕšenia 69,1 roka života by E. E. žil ešte 68 mesiacov. Žalobkyňa poberá vdovský dôchodok vo výške 2.297,-Sk mesačne. Žalobou si nárokuje na rozdiel 4.645,-Sk mesačného príjmu do domácnosti a výšky svojho vdovského dôchodku, čo je za 68 mesiacov suma 315.860,-Sk. S poukazom na § 449 Obč.zák. vznikol žalobkyni nárok na náhradu pohrebných nákladov vo výške 33.245,-Sk a ďalšie náklady z titulu pohrebu vo výške 18.730,-Sk. Ďalej si žalobkyňa uplatnila aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej smrťou Jána Jankyho v jej súkromí a v jej rodinnom živote vo výške 1.000.000,-Sk. Poukázala na § 11 a §§ 15 a 16 Obč.zák., ako aj čl. 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 19 ods. 2 Ústavy SR. Smrťou E. E. žalobkyňa utrpela neodstrániteľnú, nezvratnú a trvalú ujmu, ktorá značnou mierou poznačila jej život. Peňažná satisfakcia tvorí iba mizivú náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa trpí pocitom osamelosti a prázdna, ktoré veľmi zle psychicky zvláda a majú značne negatívny vplyv na jej zdravie aj vzájomné rodinné väzby. Žalobkyňa v dôsledku svojich stavov stresu, smútku a úzkosti vyúsťujúcimi do plaču neúmyselne značne obmedzuje prirodzenú rodinnú konverzáciu medzi ňou a jej príbuznými. E. E. bol vzorný a obetavý otec, starý otec, starajúci sa o rodinu, snažiaci sa v každom ohľade pomôcť. Žalobkyňa sa teda domáha náhrady pohrebných nákladov vo výške 51.975,-Sk, úhrady

nákladov na výživu pozostalým, straty na dôchodku a zníženia príjmu do domácnosti 315.860,-Sk a náhrady nemajetkovej ujmy 1.000.000,-Sk.

Na základe návrhu žalobkyne uznesením z 2.6.2005 tunajší okresný súd pod č.k. 13C/349/04-33 rozhodol o vystúpení z konania pôvodného žalovaného G.Š. O. a o vstupe na jeho miesto žalovaného J. Z.. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 9Co/38/2005-48 z 10.7.2006 odvolanie Petra Lisého proti tomuto uzneseniu odmietol.

Na pojednávaní dňa 19.1.2007 bola pripustená zmena žaloby tak, že jej petit znie: Právo žalobkyne na ochranu rodinného a súkromného života bolo porušené. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni istinu 1.315.850,-Sk na jej účet vedený v G. L., R., a.s., pobočka Z..H., číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnila si právo na náhradu trov konania.

Na základe procesného návrhu žalobkyne tunajší okresný súd uznesením č.k. 13C/349/2004-67 z 13.2.2007 pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpil ďalší účastník, a to Jozef Lisý a syn, s.r.o so sídlom Liptovský Mikuláš, Senická 622/1, IČO: 36403130.

Dňa 12.3.2007 na pojednávaní tunajší okresný súd na základe návrhu žalobkyne rozhodol o pripustení ďalšej zmeny žaloby tak, že jej petit znie: Žalovaný v 1. rade J. Z. je povinný žalobkyni zaplatiť sumu v celkovej čiastke 1.000.000,-Sk na účet žalobkyne vedený v G. L., R., a.s., pobočka Z..H., číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný 2. je povinný zaplatiť žalobkyni istinu 315.860,-Sk na účet žalobkyne vedený vedený v G. L., R., a.s., pobočka Z..H., číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni trovy konania. Zároveň súd nepripustil zmenu žaloby v časti petitu "Právo žalobkyne na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do rodinného a súkromného života bolo žalovaným 1. porušené."

Pred prvým pojednávaním vo veci vzala žalobkyňa žalobu späť v časti istiny 51.975,-Sk z dôvodu úhrady pohrebných nákladov žalobkyni v plnej výške Sociálnou poisťovňou v apríli 2006.

Na pojednávaní dňa 12.3.2007 vzala žalobkyňa žalobu späť o zaplatenie istiny 315.860,-Sk voči žalovanému v 1. rade.

Tunajší okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 16.03.2007 č.k. 13C/349/2004-101. Výroky o čiastočnom zastavení konania o zaplatenie istiny 51.975,-Sk, o čiastočnom zastavení konania voči žalovanému J. Z. o zaplatenie istiny 315.850,-Sk, o zamietnutí žaloby voči žalovanému v 2. rade Jozef Lisý a syn s.r.o. Liptovský Mikuláš, o náhrade trov konania žalovaného v 2. rade voči žalobkyni a o zamietnutí žaloby vo zvyšku nadobudli právoplatnosť dňom 19.05.2007. Rozsudok tunajšieho okresného súdu 13C/349/2004-101 v časti o zaviazaní žalovaného J. Z. na zaplatenie istiny 400.000,-Sk žalobkyni a v časti náhrady trov konania bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 05.02.2008 č.k. 8Co/173/2007-137.

Tunajší okresný súd vo veci opätovne rozhodol rozsudkom zo dňa 4.6.2008 č.k. 13C/349/2004-163, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/825/2008-210 z 10.2.2009, zrušeným Najvyšším súdom SR uznesením č.k. 3 Cdo 46/2010-254 z 25.11.2010. Následne Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8Co/26/2011-24 zo dňa 19.4.2011 rozsudok tunajšieho okresného súdu č.k. 13C/349/2004-163 zo 4.6.2008 zrušil s tým, že v ďalšom konaní prvostupňový súd na základe doteraz vykonaného dokazovania opätovne rozhodne a v odôvodnení svojho rozhodnutia odstráni argumentačné rozpory, na ktoré poukázal dovolací súd, protirečenia aj nevysvetlené závery tak ako je to uvedené na strane 7 uznesenia NS SR sp. zn. 3 Cdo 46/2010 s tým, že v novom rozhodnutí súd opätovne rozhodne aj o náhrade trov konania.

Žalobkyňa vo svojich výpovediach prednesených do 16.3.2007 uviedla, že dňa 1.11.2002, kedy zomrel jej manžel E. E., boli obaja starobnými dôchodcami. Ich dôchodky pokryli náklady na bývanie a výživu. Jej manžel mal z pracovného pomeru príjem asi 3.000,-Sk netto. V súčasnosti je ona poberateľkou starobného a vdovského dôchodku vo výške spolu 10.200,-Sk. V čase úmrtia manžela bol jej dôchodok vo výške asi 5.000,-Sk. Spolu s neb. manželom bývali v 3-izbovom odkúpenom byte. Spoločne hradili náklady na bývanie a stravovanie, nájomné platili do 3.000,-Sk. V súčasnosti v tomto byte žije sama, za bývanie platí 3.800,-Sk. Okrem výdavkov na bývanie a stravovanie má náklady na lieky asi 200,-Sk až 250,-Sk mesačne. Často cestuje za svojimi dcérami do Čadce a do Olomouca, je na ne odkázaná hlavne po psychickej stránke, lebo potrebuje niekoho blízkeho. Zdrží sa u dcér aj dlhšiu dobu, napr. v Čadci bola aj 2 mesiace, predtým Olomouci 3 týždne. Za dcérami cestuje aj dvakrát mesačne. V čase pred úmrtím jej manžela im dcéry nosievali na prázdniny deti. V súčasnosti jej prinesú mladšie vnúčatá, s ktorými potom cestuje späť. Za mobilný telefón platí priemerne asi 500,-Sk mesačne, lebo jej pomáhajú telefonáty s blízkymi. Za života manžela sa im niekedy podarilo nepravidelne usporiť z dôchodku nejakú finančnú čiastku, v súčasnosti je zabezpečenie úspor ťažké. Peniaze si však nepožičiava. Manželstvo uzatvorili 26.10.1964, teda do jeho úmrtia žili spolu 38 rokov. Spolužitie bolo v poriadku, manžel žil pre rodinu. Vo voľnom čase sa venovali záhradkárčeniu, alebo chodievali za deťmi. Po úmrtí záhradku predala, lebo sa musela venovať svojej matke, takže nemala na záhradkárčenie čas. S manželom sa chodievali kúpať do Bešeňovej alebo na Váh, chodili po vodu do Borovej Sihoti, kde odpočívali. Teraz ona do Bešeňovej alebo k Váhu nechodieva jednak preto, že je sama a jednak preto, že nemá auto, tak je problémom sa tam dostať. Vo voľnom čase sa venuje domácnosti a má priateľky, hlavne susedu pani L.. Bola s ňou v kontakte aj pred úmrtím manžela, bývajú na jednom poschodí. Život žalobkyne sa po smrti jej manžela veľmi zmenil. S manželom mali len jeden druhého, mohla sa mu zdôveriť a podeliť sa s problémami. Teraz ju čaká prázdny byt a samota. Na Liptove má sestru, ktorá býva v mestskej časti Z..H. v J.. Stretávajú sa len občas, lebo sestra ešte pracuje. Problémy sa odrazili aj na zdravotnom stave žalobkyne, má vysoký krvný tlak, pociťuje úzkosť a strach, nemá vnútornú pohodu. Stratila zmysel života. V najhoršom ide za deťmi, ktoré však majú svoje životy. Vzhľadom na svoje pocity nevyhľadala odbornú pomoc, upokojujúce liečivo jej predpísal kardiológ. S problémami sa snažila vyporiadať, aj keď to ide ťažko. Nemá sa s kým porozprávať a myšlienky sa vracajú. Na pojednávaní vykonanom dňa 4.6.2008, teda po odvolacom konaní, žalobkyňa zotrvala na všetkých svojich prednesoch. Dňa 10.05.2007 absolvovala operáciu srdcovej chlopne v Třinci, nebola schopná postarať sa o seba. Starostlivosť o ňu aj pred operáciou aj do nástupu na kúpeľnú liečbu 26.6.2007 zabezpečovala jej dcéra G.. Y.. V kúpeľoch bola 3 týždne, potom na chvíľku prišla do Liptovského Mikuláša povybavovať si veci, skontrolovať. Striedavo od tejto doby bola dlhodobejšie napr. aj mesiac u dcéry a potom na chvíľu prišla na Liptov. Samota jej stále nerobí dobre. Dcéra býva v rodinnom dome, jej deti sú na vysokej škole. Venuje sa tam ľahkým domácim prácam, uvarí keď treba, je v záhrade. Kúpili jej psíka, ktorý je tiež u dcéry. Žalobkyni hodne pomáha, keď s ním chodí na prechádzky. Nebola u psychológa ani psychiatra a v tomto smere sa nič nezmenilo. Kardiológ jej pred rokom 2007 ľahšie lieky na ukľudnenie naordinoval raz. Nechcela si na liečivo vytvoriť návyk. Mala predpísanú len jednu celú dávku týchto liekov, ktorú vybrala a odvtedy takéto lieky neužívala. Tiež využila pomoc zaťa, ktorý je chirurgom a radil sa s odborníkom, konkrétne so psychiatrom. Dospela k takému riešeniu, keď potrebovala pomoc, teda konkrétne liek, tak ho užila v najhoršom prípade. Názov liečiva nevie. Bolo to asi 10 tabletiek - kapsúl, ktoré sa mohla brať aj po polovici. Neužívala ich veľa, ale priebežne podľa potreby. Bolo to asi dva roky dozadu. Na pojednávaní 21.9.2011 žalobkyňa uviedla, že najťažšie pre ňu je to, že žije sama. Má zdravotné problémy, po operácii srdcovej chlopne za lieky dopláca 5 až 6 eur mesačne. Nevyhľadala pomoc psychiatra alebo psychológa, keď je jej najťažšie snaží sa ísť medzi ľudí. Poberá dôchodok asi 420,- eur mesačne, z čoho 110,- eur aj s energiami zaplatí za bývanie. Iný majetok okrem trojizbového bytu, v ktorom býva, nevlastní. Nemá žiadne dlhy, úvery ani pôžičky, ani vyživovacie povinnosti.

Žalovaný J. Z. vo svojich výpovediach uviedol, že v deň dopravnej nehody vykonával prácu pre v tom čase žalovaného 2 - Jozef Lisý a syn, s.r.o., Lipt. Mikuláš. Pri vstupe do areálu odstavil vozidlo hneď za bránou, lebo autá čakali na tankovanie na čerpacej stanici. Mal zapnutú smerovku na odbočovanie doprava, vodiči mu chceli uvoľniť priestor. Pán E. prešiel okolo, pozdravili sa. Neupozornil žalovaného, ani mu nepovedal, že ide niečo robiť. Keď žalovaný uznal, že má dostatok priestoru na zabočenie doprava, začal odbočovať. V spätnom zrkadle nevidel žiadnu prekážku. Keď došlo k zalomeniu kabíny a návesu mal tzv. mŕtvy uhol, takže pána E. nevidel a nevie, akým spôsobom sa dostal medzi autá, kde sa snažil riadiť premávku. Žalovaný túto trasu prešiel viackrát a nikdy nemal žiaden problém. Nevie, čo

viedlo pána E. k takémuto správaniu sa, poznal ho ako vrátnika z areálu. V minulosti sa zdržiaval na vrátnici a ak, tak prišiel kým sa načerpal vzduch do brzdového systému. Pofajčili si spolu, porozprávali sa. Žalovaný nepoznal náplň práce neb. pána E.. Od svojho zamestnávateľa alebo od inej osoby žalovaný nedostal žiaden pokyn, že pán E. usmerňuje dopravu v areáli. V čase tejto tragickej udalosti prechádzal p. E. z čerpacej stanice na vrátnicu. Žalovaný bol v čase nehody živnostníkom a prácu pre firmu Jozef Lisý a syn, s.r.o., Lipt. Mikuláš vykonával na základe ústnej dohody. Za výkon práce mali dohodnutú paušálnu mesačnú platbu vyplácanú na účet. Pre firmu vystavoval faktúry na konci mesiaca, odvody si hradil ako živnostník sám. Areál, v ktorom došlo k nehode, patril Dušanovi Fabianovi - Autotrend. Auto, ktorým bola spôsobená nehoda, patrilo firme, ktorá platila aj poplatok za parkovanie v areáli. Doteraz neurobil úkon smerujúci k prejaveniu ľútosti vo vzťahu k žalobkyni, lebo ho udalosť poznačila. On je aj spoločníkom Jozef Lisý a syn, s.r.o., Lipt. Mikuláš, nevie či tak bolo v roku 2002. Na pojednávaní 4.6.2008 žalovaný uviedol, že mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, prišiel o prácu a musel sa postarať o živobytie. Tento trest mu skončil v januári alebo februári roku 2007, trval okolo dvoch rokov. Nájomcom alebo vlastníkom čerpacej stanice, ktorá sa nachádza v objekte, je firma JURKI-HAYTON so sídlom v Bratislave. On pracuje od septembra 2007 na vysokozdvižnom vozíku vo firme Craemer tu v Liptovskom Mikuláši, dovtedy od mája som pracoval v Prima stavebninách ako vodič nákladného vozidla Tatra, kde zarábal priemerne 13.000,-Sk netto mesačne. Predtým dva týždne nepracoval nikde a od polovice februára zhruba mesiac pracoval vo firme OR-LI Dovalovo ako vodič 3,5 t nákladného vozidla. Keďže trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť 1.11.2005, pracoval do 31.3.2006 ako závozník vo firme Jozef Lisý a syn s.r.o., potom bol do februára 2007 nezamestnaným, evidovaným na úrade práce, odtiaľ som šiel pracovať do firmy OR-LI. Pol roka poberal podporu v nezamestnanosti, jej výšku už nevie. Sociálnu dávku nepoberal, žil z úspor. V spoločnosti Jozef Lisý a syn, s.r.o. je spoločníkom, ale keďže má prerušené od 31.3.2006 svoje živnostenské oprávnenie, v skutočnosti nevykonáva žiadnu činnosť. Nemá teda vyplácaný ani žiaden podiel na zisku. Ako živnostník si za rok 2007 nepodával daňové priznanie, podával ho jeho zamestnávateľ. Na pojednávaní 21.9.2011 žalovaný uviedol, že po strate zamestnania 30.1.2007 bol jedenásť mesiacov nezamestnaný, nepoberal podporu v nezamestnanosti, lebo nemal odpracované tri roky. O dávku v hmotnej núdzi nepožiadal, lebo u brata pracoval za stravu a strechu nad hlavou. Potom pracoval ako stavebný pomocný robotník vo firme VIPS Púchov pri rekonštrukcii hotela jeden a pol roka. Za rok 2010 bol úhrn zúčtovaných vyplatených príjmov 7.433,64 eur, daňový základ 6.439,94 eur, zdaniteľná mzda 2.414,23 eur a daň 458,70 eur. Dva mesiace bol opäť nezamestnaný, potom sa zamestnal ako vodič nákladného vozidla vo firme Hoško, a.s. Podtureň od 10.8.2011. Pracovný pomer vznikol na dobu určitú do 29.2.2012 s dohodnutým základným mesačným platom 444,- €. Pri cestách do cudziny má nárok na diéty. Žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou B. E., dňa 28.8.2011 sa im narodil syn H. Z.. Bývajú v sociálnom trojizbovom byte v Z.. E.. Za bývanie majú platiť 223,53 € mesačne, 20 € platia za vodu. Jeho priateľka pred nástupom na materskú dovolenku nepracovala, tak nepoberá rodičovský príspevok, ale dávku a príspevky v hmotnej núdzi 131,80 € mesačne od 1.5.2011. Zálohový predpis na elektrinu je 100,- eur mesačne. Finančne im pomáhajú jeho rodičia. Nemá dlhy, úvery ani pôžičky, nevlastní žiadny majetok väčšej hodnoty. Nemôže žalobkyni zaplatiť žiadnu čiastku. Aj napriek dobe trvania súdneho sporu a vedomosti o tom, že môže byť zaviazaný na platenie náhrady nemajetkovej ujmy finančné prostriedky neusporil, lebo nemal vysoké príjmy. Mal svoje výdavky na živobytie, keďže nežil s rodičmi.

Svedkyňa G. Y., dcéra žalobkyne vo svojej výpovedi dňa 19.1.2007 uviedla, že úmrtím jej otca E. E. utrpeli rodinné vzťahy. Vzhľadom na jej bydlisko v Č. nie je možné stretávanie sa s jej matkou dennodenne. Snažia sa to riešiť aspoň telefonicky. Rodičia spolu vždy trávili svoj čas, tešili sa, všetko spolu riešili. Takto sa teraz žalobkyňa už nespráva. Rodičia sa venovali turistike, chodili na hríby, na záhradu. V súčasnosti sa týmto činnostiam matka venuje, len keď ide s rodinou svedkyne. Rodičia neboli organizovaní v turistickom oddiele, ale chodievali rekreačne do Jánskej alebo Žiarskej doliny, do Jasnej. Zúčastňovali sa opekačiek, či už samy dvaja alebo s vnúčatami. V súčasnosti je pri návštevách u svedkyne žalobkyňa odkázaná na hromadnú dopravu, čo predtým nebola. U matky na prázdninách boli deti sestry svedkyne takmer celé dva mesiace. V súčasnosti sa o rodinnej pohode nedá hovoriť ani zďaleka. V Lipt.Mikuláši vlastne žalobkyňa zostala sama. Aj keď má známe a kamarátky, každá z nich má ešte manžela, takže keď niekam idú, žalobkyňa sa cíti ako piate koleso u voza. Žalobkyňa má ťažké depresie, niekedy s ňou nie je reč, chce byť sama, aj keď je u svedkyne. Matka sa takto správa napriek tomu, že od úmrtia otca uplynuli 4 roky. Správanie má výkyvy, raz je to lepšie, raz horšie. Snažili sa jej pomôcť, na toto je lieku. Neplatí ani to, že najlepším lekárom je čas.

Svedkyňa F. L., priateľka a suseda žalobkyne vo svojej výpovedi 04.06.2008 uviedla, že žalobkyňa pred úmrtím manžela bola veselá pani. Po jeho smrti sa stala veľmi uzavretou. Nevedela sa zmieriť s tým, že zostala sama. Stala sa smutná, utiahnutá, plačlivá. Spelo to až k všelijakým zlým myšlienkam, vravela na čo tu je, je tu sama. Dokonca uvažovala o tom, že si niečo urobí. Zo začiatku to bolo naozaj dosť ťažké, dokonca jej zať zariadil lieky na upokojenie. Aj prvé 3 roky to bolo veľmi, veľmi ťažké, ona túto udalosť veľmi ťažko znášala. Bola úplne zúfalá, nevedela sa z toho spamätať. Aj teraz má obdobia, kedy je psychicky zlá. Väčšinou sa zdržiava v Liptovskom Mikuláši. Občas ide k dcére do Čadce, najmä cez sviatky. Po operácii srdca, bola u dcéry v Čadci, potom sa vrátila do Liptovského Mikuláša. Žalobkyňa je u dcéry a v Lipt. Mikuláši striedavo. Teraz posledný mesiac bola v Liptovskom Mikuláši. So svedkyňou sa stretávajú skoro každý deň, chodia väčšinou na prechádzky, alebo pijú kávu. Po úmrtí manžela žalobkyne sa snažili chodiť viac von, aby ona nebola doma v byte, kde mala pocit, že všetko na ňu padá. Trošíčku je to vzhľadom na časový odstup lepšie. Svedkyňa zabezpečuje starostlivosť o byt žalobkyne v čase, keď je u dcéry. Žalobkyňa jej oznamuje, kedy ide k dcére.

Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp.zn. 3T/110/2003 je preukázaným, že žalovaný v 1. rade bol rozsudkom z 21.9.2005 č.k. 3T/110/03-129, právoplatným 1.11.2005 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. Skutku sa dopustil 1. 11.2002 tým, že vo dvore firmy Autotrend v Lipt.Mikuláši na Okoličianskej ulici viedol nákladné motorové vozidlo Liaz ev.č. LM 005AK s návesom ev.č. BA8723 a pri obchádzaní stojaceho osobného motorového vozidla zn. Škoda 120 ev.č. LM 251AG nedodržal od tohto dostatočný odstup, hoci mal dostatočný priestor na obchádzanie; súpravou ním riadeného motorového vozidla zachytil pravou bočnou stranou E. E., nar. 1939, ktorý stál v blízkosti osobného motorového vozidla Škoda 120, tohto pritlačil o uvedené motorového vozidlo. E. E. utrpel zranenia, ktorým pri prevoze do nemocnice podľahol. Z dôvodov tohto rozsudku vyplýva, že obžalovaný J. Z. vo svojich výpovediach uviedol, že poškodeného videl v deň dopravnej nehody cez čelné sklo a pravé sklo. Keď už mal po pravej strane vytvorený priestor na odbočenie, všimol si, že pri zadnej náprave návesu stojí červená Škoda 120L, ktorá prišla za ním. Pri odbočovaní doprava uvedené vozidlo stálo, obžalovaný si vtedy nevšimol, že by poškodený, alebo iná osoba prechádzali, alebo pohybovali sa v tomto priestore. Počas celého odbočovania sedel opretý o sedadlo vodiča a jazdu sledoval v spätnom zrkadle. I keď motorové vozidlo obchádzal s dostatočným odstupom približne 1,5 metra, pri odbočovaní došlo k zalomeniu ťahača s návesom natoľko, že stratil zrakový kontakt s vozidlom stojacim za ním a koncom návesu. Pri vyrovnávaní ťahača s návesom sa mu odkryl výhľad v spätnom zrkadle, v ktorom videl motorové vozidlo Škoda 120L stáť vedľa zadnej nápravy návesu a v kline medzi návesom a vozidlom bol v stojacej polohe poškodený. Obžalovaný ihneď zastal a šiel k poškodenému, zistil, že je v bezvedomí. I keď nevidel vonkajšie zranenia, obžalovaný vedel, že poškodený bol návesom pritlačený o vozidlo zn. Škoda 120L. Svedok Y. B. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že so svojim motorovým vozidlom Škoda 120L prišiel do objektu firmu Autrend na Okoličianskej ulici, vozidlo odparkoval pri vrátnici a čakal v rade na benzín. Vedľa jeho motorového vozidla zrazu zastal starší muž a ukázal mu, aby svoje motorové vozidlo posunul dopredu. Súčasne za ním sa pohlo aj nákladné motorové vozidlo zn. LIAZ, ktoré stálo po jeho ľavej strane, ktorého vodič hneď odbočil doprava, pričom ho zachytil návesom o ľavý zadný nárazník a celé vozidlo tlačil smerom k chodníku. Keď medzi svojím vozidlom a kamiónom svedok zazrel poškodeného, snažil sa so svojím vozidlom nabehnúť na obrubník, ale náves kamióna ho ďalej tlačil k obrubníku, preto svedok zatrúbil a vodič kamióna zastavil. Po vystúpení z vozidla pravými dverami spolujazdca svedok videl poškodeného ležať na zemi medzi svojím vozidlom a kamiónom. Svedok O. F., pracovník čerpacej stanice vo svojej výpovedi uviedol, že videl, že keď na ľavej strane vedľa kolóny vozidiel pred čerpacou stanicou zastavil kamión, poškodený začal regulovať dopravu tak, aby obžalovaný mohol za vrátnicou odbočiť doprava. Po chvíli sa kamión pohol. Zo znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy Ing. E. F. vyplýva, že ani prechod poškodeného E. E. pomedzi súpravu LIAZ s návesom a osobné motorové vozidlo zn. Škoda 120L nebol bezpečný. Za okolnosti vedúce k vzniku dopravnej dohody možno podľa znalca považovať najmä spôsob a techniku jazdy vodiča súpravy LIAZ s návesom, nedostatočný bočný odstup súpravy LIAZ s návesom od stojaceho vozidla zn. Škoda 120L, pohyb súpravy v obmedzenom priestore pri odbočovaní vpravo a obchádzaní vozidla, v ktorom sa pohyboval chodec, spôsob pohybu chodca a jeho prechádzanie v objekte, nesprávne zvolený postup chodca pri prechádzaní pomedzi vozidlá LIAZ a Škoda 120L. Súd konanie obžalovaného hodnotil spoločne i so správaním sa poškodeného, ktorý hoci ako zamestnanec absolvoval opakované školenie o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, nekonal správne a bezpečne, keď prechádzal v obmedzenom priestore pomedzi súpravy LIAZ s návesom a osobne motorové vozidlo zn. Škoda 120L, čím ohrozil

svoj vlastný život. Súd zohľadnil aj istý podiel spolu zavinenia nehody neb. E. E., aj keď v menšej miere, ako u obžalovaného. Aj pri ukladaní trestu súd zohľadňoval, že na dopravnej nehode mal svoj podiel viny aj poškodený. Zo zápisnice o trestnom oznámení z 1.11.2005 Obvodného odd. PZ Lipt.Mikuláš ČTS: PZ-892/OPP-LM-02 je zisteným z výpovede oznamovateľa Vladimíra Zlejšieho ako konateľa firmy Autotrend Lipt.Mikuláš, že pán E. mal plniť úlohy podľa pracovnej zmluvy, usmerňovanie alebo riadenie premávky v objekte firmy v náplni práce nemal. Preškolenie z bezpečnosti práce absolvoval 17.9.2002. Pracovnou zmluvou uzatvorenou 1.1.2002 medzi Autotrend, Okoličné 65, Liptovský Mikuláš a E. E. je preukázaným, že menovaný pracovník nastúpi do práce dňa 1.1.2002 ako strážnik s miestom výkonu práce Autotrend, Okoličianska 65, Liptovský Mikuláš, pracovný pomer vzniká na dobu určitú do 31.12.2002. Pracovník bude pracovať podľa potreby strážnej služby, v letných mesiacoch sa bude starať o údržbu trávnatých plôch a v zimných mesiacoch odpratávať sneh v objekte. Dňa 17.09.2002 bol zamestnanec opakovane preškolený o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, čo vyplýva zo záznamu z opakovaného školenia zamestnancov OBOZP a prezenčnej listiny z toho istého dňa obsahujúcej aj podpis E. E.. Z protokolu Inšpektorátu práce v Žiline č. SPÚ-16/2002-IZA/28-3/P z 19.12.2002 o vyšetrení príčin smrteľného úrazu zamestnanca E. E. zo dňa 1.12.2002, pracovne zaradeného ako strážnik vyplýva, že zistené nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany zamestnávateľa neboli zistené. Iné nedostatky, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany zamestnávateľa sú uvedené v osobitnom protokole. Zamestnávateľa Dušan Fabián - Autotrend, Liptovský Mikuláš nemá so svojimi nájomcami, s ktorými má uzatvorené nájomné zmluvy o prenájme priestorov Autotrendu, uzavretú písomnú dohodu, ktorá určí, kto z nich zodpovedá za vytvorenie podmienok bezpečnosti a ochrany zdravia zamestnancov na spoločnom pracovisku a v akom rozsahu.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, Ústredie Bratislava z 2.2.2004 súd zistil, že žalobkyňa je počnúc dňom 1.2.2004 poberateľkou starobného dôchodku vo výške 6.277,-Sk mesačne a vdovského dôchodku vo výške 2.297,-Sk mesačne.

Z fotokópie zmluvy o preprave veci uzatvorenej 1.6.2002, z výpisu zo živnostenského registra J. Z. a z výpisu z obchodného registra subjektu Jozef Lisý a syn, s.r.o. so sídlom v Lipt. Mikuláši, Senická 622/1, IČO: 53160721 (zabezpečených cez internetový portál) súd zistil, že dňa 1.6.2000 sa Jozef Lisý a syn, s.r.o. so sídlom v Lipt. Mikuláši ako dopravca a Swedwood Slovakia, s.r.o., OZ Jasná, Závažná Poruba ako odosielateľ dohodli na preprave veci - tovaru patriaceho odosielateľovi. Predmetom podnikateľskej činnosti dopravcu je o.i. cestná nákladná doprava, spoločníkmi sú Jozef Lisý a Peter Lisý. Predmetom podnikateľskej činnosti žalovaného v čase vzniku dopravnej nehody boli obchodná činnosť v rozsahu voľných živností a sprostredkovateľská činnosť v rozsahu voľných živností .

Podľa fotokópie ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti a daňový bonus za rok 2010 vystaveného zamestnávateľom VIPS Púchov, s.r.o., pre zamestnanca J. Z. súd zistil, že úhrn zúčtovaných a vyplatených príjmov je 7.433,64 eur, poistné a príspevky 993,70 eur, daňový základ 6,439,94 eur, daň 458,70 eur, zdaniteľná mzda 2.414,24 eur.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní 21.9.2011 namietol pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného poukazujúc na § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Činnosť vykonávaná žalovaným nespĺňa definíciu podnikania, žalovaný nevykonával prepravu vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Pracoval ako vodič pre Jozef Lisý a syn, s.r.o. Liptovský Mikuláš, podľa jeho pokynov, v jeho mene a na jeho zodpovednosť, na jeho motorovom vozidle, ktoré žalovaný nemal ani v nájme. Prácu vykonával za pravidelnú mesačnú odmenu, čiže plat. Živnostenský list žalovaného oprávňoval iba na obchodnú činnosť a sprostredkovanie v rozsahu voľných živností. U žalovaného teda išlo o závislú pracovnú činnosť, aj keď nemal písomnú pracovnú zmluvu a sám si plnil odvodové povinnosti. Išlo v tom období o bežnú prax, k zmene situácie došlo po novelizácii Zákonníka práce zákonom č. 384/2007 Z.z.. Žalovaný je teda osobou použitou v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy treba vychádzať z toho, že nebohý manžel žalobkyne pracoval ako vrátnik a nebol oprávnený regulovať prepravu alebo jazdu vozidiel v objekte zamestnávateľa. Hoci krátko pred nehodou prechádzal popri ťahači vedenom žalovaným a pozdravili sa, neupozornil ho, že ide vykonávať takúto činnosť. Nepohyboval sa po chodníku, kde by nebola ohrozená jeho bezpečnosť, ale neočakávane vošiel na dopravnú komunikáciu medzi súpravu ťahača s návesom a osobné motorové vozidlo, kde ho žalovaný nemohol vidieť. Podstatnú mieru zavinenia na dopravnej

nehode nesie manžel žalobkyne. Žalovaný neporušil žiadnu dôležitú povinnosť, bol uznaný za vinného podľa prvého odseku § 224 Trestného zákona. V mieste dopravnej nehody chýbalo dopravné značenie a dopravno-prevádzkový poriadok. Pri ujme žalobkyne na psychickom zdravotnom stave nebolo nutné, aby požiadala o pomoc odborníka. Poukázal na majetkové pomery žalovaného. Aj keď sa všeobecné osobnostné práva nepremlčujú, právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sa premlčuje. Žaloba bola podaná 2.11.2004 proti G. O., nie proti teraz žalovanému.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 115 Obč. zák. domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhradzujú náklady na svoje potreby.

Podľa § 100 ods. 2 Obč. zák. premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Žalobkyňa sa domáhala po rôznych procesných úpravách žaloby zaplatenia nemajetkovej ujmy 33.199,92 eur (pôvodne 1.000.000,- Sk). Keďže rozsudok tunajšieho okresného súdu č.k. 13C/349/2004-101 zo 16.3.2007 sa stal právoplatný v časti, v ktorej súd žalobu voči žalovanému zamietol (teda v časti zaplatenia nemajetkovej ujmy t.j. 19.916,35 eur - v tom čase 600.000,-Sk) dňom 19.5.2007 a rozsudok č.k. 13C/349/2004-163 zo dňa 4.6.2008 v zamietajúcej časti (o zaplatenie 3.319,39 eur, v tom čase 100.000,- Sk) dňom 26.7.2008, predmetom konania zostal nárok žalobkyne na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 9.958,18 eur (pôvodne 300.000,- Sk). Žalobkyňa s poukazom na § 11 Obč. zák. tvrdila, že úmrtím jej manžela E.Á. E. zavineného správaním sa žalovaného, došlo k zásahu do jej práva na ochranu súkromia. Svoju aktívnu legitimáciu odôvodnila §-om 15 Obč.zák.; ale podľa neho je potrebné postupovať pri uplatňovaní práva na ochranu osobnosti zomrelej fyzickej osoby. Zo skutkových tvrdení žaloby vyplýva, že žalobkyňa pri podávaní žaloby postupovala v zmysle § 11 Obč.zák., teda domáhala sa ochrany svojej osobnosti proti zásahu do jej súkromia, nie ochrany osobnosti jej zosnulého manžela ako jeho právna nástupkyňa.

K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného súd uvádza, že touto otázkou sa zaoberal už v rozsudku č.k. 13C/349/2004-101 zo 16.3.2007, ktorým žalobu právoplatne voči žalovanému v 2. rade Jozef Lisý a syn, s.r.o. Lipt. Mikuláš zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie. Súd poukazuje na deviatu stranu odôvodnenia, kde uvádza, že za škodu spôsobenú žalobkyni úmrtím jej manžela by zodpovedal Jozef Lisý a syn, s.r.o. Lipt. Mikuláš podľa § 420 ods. 2 Obč. zák. v prípade, ak by žalovaného J. Z. použil na svoju podnikateľskú činnosť ako vodiča. Predpokladom tejto zodpovednosti firmy Jozef Lisý a syn, s.r.o. Lipt. Mikuláš ako prevádzkovateľa motorového vozidla by bola existencia pracovnoprávneho vzťahu so žalovaným, ktorá nebola preukázaná. Medzi žalovaným a firmou Jozef Lisý a syn, s.r.o. Lipt. Mikuláš bola uzatvorená nepomenovaná ústna zmluva, ktorou sa žalovaný zaviazal ako vodič- živnostník rozvážať tovar. Žalovaný teda realizoval svoje živnostenské oprávnenie, ktoré mal podľa slov svojho právneho zástupcu vystavené na podnikanie v oblasti obchodnej činnosti. Podľa názoru súdu do obchodnej činnosti pri širšom výklade tohto pojmu môže spadať aj kúpa a predaj osobných zručností povinného subjektu, napr. schopnosti realizovať vedenie motorového vozidla. Žalovaný nepomenovanou ústnou zmluvou uzavretou so subjektom Jozef Lisý a syn, s.r.o., Lipt. Mikuláš sa nielenže zaviazal ako podnikateľ vykonávať dopravu pre svojho zmluvného partnera, na dopravnom vozidle vo vlastníctve tejto právnickej osoby, poberať za túto činnosť odplatu (nie mzdu). V konaní

nebolo sporným, že za výkon tejto činnosti žalovanému firma Jozef Lisý a syn, s.r.o. poukazovala na účet 30.000,- Sk + 23 %DPH. Nemali však uzatvorenú pracovnú zmluvu ani dohodu o vykonaní práce podľa Zákonníka práce, neboli pre neho vystavované mzdové listy ani výplatné pásky, právnická osoba za žalovaného neodvádzala odvody ani daň zo mzdy, čo je preukázané výpoveďou štatutárneho zástupcu Jozefa Lisého (pojednávanie 12.3.2007), ktorej pravdivostnú hodnotu v tom čase žalovaný J. Z. nespochybnil. Nemožno hovoriť o závislej činnosti v zmysle Zákonníka práce. Žalovaný netvrdil, že v súvislosti s podnikateľskou kooperáciou so subjektom Jozef Lisý a syn, s.r.o., Lipt. Mikuláš podal daňové priznanie pre daň z príjmu zo závislej činnosti (ktorým sú podľa § 6 zák. č. 366/1999 z.z. účinného aj v r. 2002 sú a) príjmy zo súčasného alebo z predchádzajúceho pracovnoprávneho vzťahu, zo služobného pomeru alebo z členského pomeru alebo z obdobného vzťahu, v ktorom je daňovník pri výkone práce pre platiteľa príjmu povinný dodržiavať pokyny alebo príkazy platiteľa, ako aj príjmy za prácu žiakov a študentov z praktického výcviku; b) príjmy za prácu členov družstiev, spoločníkov a konateľov spoločností s ručením obmedzeným a komanditistov komanditných spoločností, a to aj keď nie sú povinní pri výkone práce pre družstvo alebo pre spoločnosť dodržiavať príkazy inej osoby; c) odmeny členov štatutárnych orgánov a ďalších orgánov právnických osôb za výkon funkcie; d) odmeny obvinených vo väzbe a odmeny odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody poskytované podľa osobitného predpisu; e) príjmy z prostriedkov sociálneho fondu poskytované podľa osobitného predpisu; f) príjmy plynúce daňovníkovi v súvislosti s výkonom závislej činnosti alebo funkcie, aj keď sa vyplácajú ako náhrada za stratu týchto príjmov platiteľom, u ktorého daňovník nevykonáva alebo nevykonával túto závislú činnosť alebo funkciu; g) obslužné). Je preukázaným, že k zásahu do práva žalobkyne na ochranu osobnosti došlo konaním žalovaného, ktorý zavinil úmrtie manžela žalobkyne, za čo bol právoplatne odsúdený. Svoju pasívnu vecnú legitimáciu namietol žalovaný až 21.9.2011, teda dlho po právoplatnom skončení veci voči pôvodne žalovanému II. Jozef Lisý a syn, s.r.o. Liptovský Mikuláš (kde je žalovaný spoločníkom) zamietnutím pre nedostatok vecnej legitimácie.

Žalovaný sa tiež bránil vznesením námietky premlčania s poukazom na § 100 Obč. zák.. Všeobecné osobnostné práva vzniknuté postihnutej fyzickej osobe sú na rozdiel od majetkových práv, argumentujúc a contrario k § 100 ods. 2 Obč. zák. nepremlčateľné. Rovnako nepodlieha premlčaniu ani nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, čo ustálila vo viacerých publikovaných rozhodnutiach slovenská aj česká rozhodovacia prax (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30 Cdo 1542/2003, naposledy so spresnenou argumentáciou v rozh. sp. zn. 30 cdo 792/2007) . zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je uviesť do vzájomného vzťahu mieru ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti v peniazoch s konkrétnym peňažným vyjadrením náhrady tejto nemajetkovej ujmy. Účelom je zabezpečenie rešpektovania a ochrany osobnosti fyzickej osoby; aj právo na zadosťučinenie v peniazoch zostáva svojou podstatou osobnostným nepremlčateľným právom. Súd pre úplnosť uvádza, že ak by aj bolo možné uvažovať o premlčaní tohto práva, predovšetkým by sa počiatok premlčacej lehoty odvíjal od vedomosti žalobkyne o tom, kto za jej spôsobenú ujmu zodpovedá, teda od právoplatnosti (01.11.2005) rozsudku vydaného voči žalovanému v trestnom konaní, keď vstup žalovaného do občiansko-právneho konania bol pripustený už uznesením z 02.06.2005.

Zákonná definícia pojmu súkromie neexistuje. Všeobecne je možné vymedziť ho ako vnútornú intímnu sféru života fyzickej osoby vytváranú skutočnosťami jej súkromného života, ktorá je nevyhnutná pre jej sebarealizáciu a ďalší rozvoj. Zmyslom ochrany súkromia je nenarušovanie integrity tejto sféry života fyzickej osoby, do ktorej patria aj skutočnosti rodinného života. Bezpochyby úmrtie najbližšieho človeka - manžela je neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti. Úmrtím svojho manžela žalobkyňa v niektorých oblastiach svojho života utrpela nenapraviteľnú stratu, v iných sa stali jej možnosti obmedzené. Na rozsah tejto straty a obmedzení súd prihliadal pri určení výšky nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa so svojím neb. manželom prežila 38 rokov života, spoločne vychovali dve deti, spoločne sa starali o zabezpečovanie potrieb rodiny založenej ich manželstvom. Ako žalobkyňa, tak aj jej dcéra G. Y. ako svedkyňa potvrdili, že vzťah žalobkyne a jej manžela bol harmonický, vyvážený a pevný, budovaný na citovej väzbe, porozumení a úcte. Úmrtím svojho manžela žalobkyňa tento vzťah stratila. Stratou svojho manžela nenávratne stratila nielen jeho lásku, porozumenie, oporu, ale aj celkovú vnútornú istotu a pocit bezpečia. Žalobkyňa má obmedzenú možnosť realizácie športových aktivít vykonávaných s manželom (turistické vychádzky), ako aj sťaženú možnosť cestovania za svojimi deťmi využívaním len verejných dopravných prostriedkov. Na druhej strane musel súd zohľadniť, že túto možnosť úplne žalobkyňa nestratila. Vzhľadom na uplatnený nárok žalobkyne (náhrada nemajetkovej ujmy) sa preto súd zaoberal skúmaním, či je postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. alebo je potrebné

priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Obč. zák. Vzhľadom na charakter zásahu, vyvolaného nezvratnou skutočnosťou smrti, teda absolútnej straty blízkeho človeka zavinenej konaním žalovaného nebolo možné uvažovať o ochrane osobnosti spočívajúcej v upustení od neoprávnených zásahov a o odstránení ich zásahov, alebo o daní primeraného zadosťučinenia. Na vyváženie straty najbližšieho človeka nepostačuje primerané zadosťučinenie v žiadnej jeho forme. Preto súd priznanal žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za použitia kritérií §-u 13 ods. 3 Obč. zák. Ujma vzniknutá v súkromnom živote žalobkyne spočívajúca v strate manžela je neodstrániteľnou, dosahujúca maximálny stupeň v oblasti citových väzieb a straty jedného z dvoch členov rodiny. Žalobkyňa zostala v Liptovskom Mikuláši osamotená, jej najbližšia príbuzná sestra žije v miestnej časti Liptovského Mikuláša, dcéry v Čadci a v Ostrave. Žalobkyňa uvádzala, že vo voľnom čase sa so svojim manželom venovali vnúčatám, tejto činnosti sa venuje žalobkyňa aj po úmrtí svojho manžela, čo je preukázané svedeckou výpoveďou G. Y.. Taktiež k ukončeniu záhradkárskej voľnočasovej aktivity žalobkyňou nedošlo v priamej príčinnej súvislosti s úmrtím jej manžela. Žalobkyňa predala záhradku z dôvodu starostlivosti o svoju chorú matku. Kúpalisko v Bešeňovej žalobkyňa nenavštevuje aj preto, že nie je vlastníčkou vodičského oprávnenia, keď sa tejto činnosti venovala pred úmrtím manžela. Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy nemohol opomenúť, že na spôsobení nemajetkovej ujmy žalobkyne sa spolupodieľal aj jej samotný nebohý manžel, čo bolo preukázané aj v trestnom konaní a žalobkyňou nespochybnené. E. E. pracoval ako vrátnik a jeho pracovnou náplňou preukázanou pracovnou zmluvou z 1.1.2002 (ktorej obsah bol oboznámený v tomto konaní ako súčasť pripojeného spisu okresného súdu Lipt. Mikuláš sp. zn. 3T/110/2003) nebolo usmerňovanie pohybu motorových vozidiel nachádzajúcich sa v areáli firmy. Táto skutočnosť bola preukázaná aj výpoveďou konateľa zamestnávateľa firmy Autotrend Lipt. Mikuláš Vladimíra Zlejšieho pri podávaní trestného oznámenia z 1.11.2005 (ktorého obsah bol oboznámený ako súčasť spisu Okresného súdu Lipt. Mikuláš sp. zn. 3T110/2003). E. E. pri rozhovore žalovaného neinformoval o zámere regulovať dopravu v objekte. Aj súdny znalec konštatoval nesprávny smer pohybu poškodeného ako chodca. Inak povedané, poškodený manžel žalobkyne nemal vstupovať na dopravnú komunikáciu medzi súpravu ťahača s návesom LIAZ vedenú žalovaným a osobné motorové vozidlo Škoda 120L, mal v priestore, kde mu nehrozilo nebezpečenstvo. Možno len dedukovať, že neb. E. E. reguloval dopravu s úmyslom pomôcť vodičom v sťaženej dopravnej situácii, avšak tým sa sám vystavil nebezpečenstvu poškodenia zdravia, ktoré viedlo k jeho úmrtiu a k zásahu do osobnostnej sféry žalobkyne. Ak si žalobkyňa uplatnila nemajetkovú ujmu vyčíslenú čiastkou 33.199,92 eur, súd nemohol žalovaného na jej zaplatenie v plnej výške zaviazať práve vzhľadom na takéto správanie sa v trestnom konaní poškodeného E. E.. Každý z nich porušil svoje povinnosti. Z vykonaného dokazovania nie je preukázané, že na spôsobení nemajetkovej ujmy žalobkyne sa podieľal aj zamestnávateľ jej manžela. Žalovaný s poukazom na svoju dôkaznú povinnosť nepredniesol žiadne konkrétne tvrdenie svedčiace o tejto skutočnosti. Žiaden právny predpis neukladá povinnosť zamestnávateľovi zomrelého zabezpečiť, aby v jeho objekte bolo dopravné značenie. Naopak zákon pamätá aj na prevádzkové objekty, v ktorých nie je dopravné značenie, určením fixných pravidiel cestnej premávky. Žalovaný v odvolaní zo 14.7.2008 tvrdí, že ak by v areáli, kde došlo k dopravnej nehode, v čase kedy k nej došlo existovalo dopravné značenie a prevádzkovo-dopravný poriadok, je veľmi pravdepodobné, že by manžel žalobkyne z vrátnice neodišiel usmerňovať jazdu vozidiel a k jeho usmrteniu pri dopravnej nehode by nedošlo. Toto tvrdenie možno vyhodnotiť len ako hypotetické konštatovanie. Nikto nevie, ako by sa bol zachoval manžel žalobkyne aj v prípade dopravného značenia v prevádzkovom priestore jeho zamestnávateľa, takže nemožno vyvodiť, že na spôsobení nemajetkovej ujmy žalobkyne sa spolupodieľal aj zamestnávateľ jej manžela. Inšpektorát práce v Žiline pri vyšetrovaní príčin smrteľného úrazu zamestnanca E. E. nezistil na strane jeho zamestnávateľa G. O. nedostatky, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s touto udalosťou. Súd podotýka, že podľa dopravných predpisov je vodič povinný v prípade nedostatočného prehľadu zabezpečiť asistenciu inej osoby na bezpečnú a plynulú jazdu motorového vozidla, čo žalovaný neurobil. Správanie sa poškodeného E. E. je teda okolnosťou, na ktorú súd prihliadal pri určení výšky nemajetkovej ujmy. Ďalej súd zohľadňoval aj to, že žalobkyňa tvrdila zhoršenie svojho psychického zdravotného stavu, avšak nepožiadala o pomoc odborníka z príslušnej oblasti, čo by v prípade veľmi závažných následkov na jej psychiku bolo nutné urobiť. Tvrdila od začiatku konania, že v jej zdravotnej dokumentácii sa nenachádza záznam o takomto vyšetrení, preto súd nemohol vykonať dokazovanie oboznámením sa s jej obsahom. Napokon súd pri určení výšky nemajetkovej ujmy prihliadal aj na sociálne pomery žalovaného. Ide o osobu nevlastniacu majetok väčšej hodnoty, nemá ani žiadne dlhy, úvery alebo pôžičky. Žalovaný striedavo dosahuje bežný, skôr nižší príjem alebo je nezamestnaný. Ani v obdobiach nezamestnanosti však nebol osobou v hmotnej núdzi, nepožiadal o priznanie dávky v hmotnej núdzi. Ak by žalovaný nemal finančné zdroje na pokrytie svojich nákladov na stravu, ošatenie, obutie, bývanie, hygienu, uspokojovanie sociálnych potrieb, potom by o pomoc od štátu požiadal. Súd preto

neuveril jeho tvrdeniu, že počas doby nezamestnanosti pracoval u svojho brata len za stravu a bývanie. Počas súdneho konania pribudla žalovanému jedna vyživovacia povinnosť k maloletému, v súčasnosti dvojmesačnému synovi. Žalovaný pracuje ako vodič nákladného vozidla, preukázal existenciu dohody o svojej základnej mzde. Je potrebné myslieť aj na odvodovú a daňovú povinnosť, na druhej strane však žalovaný bude vykonávať svoju prácu aj v zahraničí, takže vzniká povinnosť zamestnávateľa poskytovať mu náhradu stravného. Partnerka žalovaného a matka jeho dieťaťa je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a rodinného prídavku. Napriek tvrdenej nepriaznivej sociálnej situácii žalovaný so svojou rodinou má zabezpečené na región Liptova pomerne nákladné bývanie v trojizbovom byte. Súdne konanie bolo začaté 2.11.2004, žalovaný do neho vstúpil na základe uznesenia tunajšieho okresného súdu č.k. 13C/349/2004-33 z 2.6.2005, proti ktorému podal odvolanie podaním z 22.6.2005. Žalovaný teda šesť rokov vie, že sa voči nemu žalobkyňa domáha náhrady nemajetkovej ujmy, za ktorú zodpovedá. Neschopnosť splniť záväzok u povinného subjektu neznamená, že záväzok neexistuje alebo že záväzok zanikol. Sociálna situácia osoby, ktorá zasiahla do osobnostných práv žalobkyne je jedným, ale nie jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky, nie nepriznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Zvážiac všetky rozhodujúce okolnosti súd žalobkyni priznal náhradu nemajetkovej ujmy nie v ňou požadovanej výške 33.199,92 eur (aj keď násilná a náhla, nepredvídateľná tragická strata životného partnera neprebolí nikdy), ale len vo výške 9.958,18 eur. Práve s ohľadom na sociálnu situáciu žalovaného súd určil dlhšiu lehotu splatnosti priznaného nároku.

Súd nevykonal dokazovanie dopytom na Dopravnú políciu Liptovský Mikuláš za účelom zistenia, kedy v areáli, kde došlo k dopravnej nehode, bolo umiestnené dopravné značenie. Opäť súd zvažoval, že predmetom konania je zásah do ochrany osobnosti žalobkyne, ku ktorému došlo jednak porušením povinností konštatovaných trestným rozsudkom žalovaného, jednak porušením povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru neb. manželom žalobkyne. K žiadnemu zásahu do osobnostného práva žalobkyne nedošlo vtedajším zamestnávateľom jej manžela, pretože naopak bol to jej manžel, kto konal nad rámec plnenia uložených pracovných povinností. Opäť súd pripomína, že predmetom tohto konania nie je nárok na náhradu škody, ani otázka plnenia prevenčných povinností predchádzajúcich vzniku škodovej udalosti. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lipt. Mikuláš, odboru sociálnych vecí a rodiny z 28.6.2011 súd zistil, že žalovaný nie je poberateľom dávky a príspevkov hmotnej núdzi. Vedený v evidencii uchádzačov bol do 30.11.2009, kedy bol vyradený z dôvodu do zamestnania VIPS Púchov, s.r.o. so sídlom v Púchove. Z fotokópie pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi Hoško a.s. so sídlom Podtúreň - Roveň a J. Z. je preukázané, že zamestnanec sa zaviazal nastúpiť do práce 10.8.2011 ako vodič nákladnej automobilovej dopravy. Pracovný pomer je dohodnutý na dobu určitú do 29.2.2001. Mesačný základný plat bol dohodnutý vo výške 444,- eur.

S poukazom na suspenzívny účinok odvolania súd opätovne rozhodol aj o náhrade trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd postupoval podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa bola úspešná v časti istiny 9.958,18 eur (300.000,-Sk) odmena za jeden úkon právnej služby (keďže žalobkyňa bola až do štádia dovolacieho konania zastúpená právnym zástupcom JUDr. Ján Mrázovský & Michaela Kojtalová s.r.o. so sídlom v Žiline, Mariánske námestie 2) je potom 7.650,- Sk podľa §-u 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 31.12.2008 a patrí za prípravu a prevzatie zastúpenia, za písomné podanie žaloby, za zastupovanie na pojednávaniach na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v dňoch 19.01.2007, 12.03.2007, 04.06.2008 a na Krajskom súde v Žiline dňa 05.02.2008, spolu odmena za zastupovanie vo výške 30.600,-Sk (7.650,-Sk x 4). Žalobkyňa si uplatnila právo na náhradu trov konania za pojednávanie z 19.09.2005, takéto pojednávanie sa podľa obsahu spisu tunajšieho okresného súdu sp.zn. 13C/349/2004 na tunajšom okresnom súde nekonalo. Ďalej za písomné vyjadrenie z 30.07.2007 k podanému odvolaniu patrí žalobkyni z titulu náhrady trov konania čiastka 7.650,-Sk. Spolu odmena za 7 úkonov právnej služby predstavuje čiastku 53.550,-Sk. Za účasť na každom pojednávaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš patrí z titulu náhrady straty času za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť čiastka vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, čo je za zastupovanie na pojednávaní 19.01.2007 ako aj za zastupovanie na pojednávaní 12.03.2007 suma 3.564,- Sk (2 x 1.782,-Sk pri strate času 6 polhodín a náhrade 297,-Sk/polhodina), za zastupovanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 04.06.2008 ide o čiastku 1.902,-Sk (6 x 317,- Sk). Za každý

úkon právnej služby patrí na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné a miestne prepravné suma vo výške 1/100 výpočtového základu, čo je za prípravu a prevzatie zastúpenia suma 136,-Sk, rovnaká suma patrí aj za písomné podanie žaloby. Za zastúpenie na pojednávaniach 19.01.2007 a 12.03.2007, ako aj za vyjadrenie sa z 30.07.2007 k podanému odvolaniu patrí suma 534,-Sk (178,-Sk x 3). Za zastúpenie na pojednávaní 04.06.2008 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš patrí čiastka 190,-Sk a rovnaká suma patrí aj za zastúpenie na pojednávaní na Krajskom súde v Žiline dňa 05.02.2008. Spolu predstavuje tzv. režijný paušál čiastku 1.186,-Sk. Z titulu náhrady súdneho poplatku patrí žalobkyni čiastka 27.500,-Sk. Za podanie označené ako posledný pokus o mimosúdne urovnanie veci právo na náhradu trov konania nebolo priznané, pretože poskytnutie tohto úkonu právnej služby nebolo súdu preukázané. Takisto súd nepriznal právo na náhradu výdavkov za návrh na zámenu účastníka konania, na pristúpenie účastníka do konania a na zmenu žaloby, pretože táto mala byť perfektnou už pri jej podaní, keď si žalobkyňa mohla ustáliť pasívnu vecnú legitimáciu a okruh účastníkov konania na základe pripojeného trestného spisu. Napokon si žalobkyňa uplatnila aj právo na náhradu cestovných výdavkov za účasť na každom pojednávaní. Z tohto titulu jej súd za účasť na pojednávaní dňa 19.01.2007 priznal náhradu cestovných výdavkov vo výške 1.639,50 Sk uplatnenej žalobkyňou. Za toto pojednávanie by patrila náhrada cestovných výdavkov vo výške 1.640,-Sk. Pri vzdialenosti 95 km a základnej sadzbe náhrady 6,20 Sk je čiastka základnej náhrady za použité osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz E 320CDI 589,-Sk. Priemerná spotreba pohonných látok použitého motorového vozidla pohonných hmôt je podľa fotokópie osvedčenia o jeho evidencii 6,9 litra, pri vzdialenosti 95 km je spotrebované množstvo pohonných hmôt 6,555 litra (6,9 litra : 100 x 95 km). Cena použitých pohonných hmôt v tento deň je podľa dokladu o ich nákupe 36,40 Sk za 1 liter, žalobca si uplatnil právo na náhradu pohonných hmôt v cene 35,20 Sk/liter. Potom je cena spotrebovaných pohonných hmôt 231,-Sk (6,555 litra x 35,20 Sk). Náhrada cestovných výdavkov za jednu cestu je 820,-Sk (589,-Sk + 231,-Sk), čo aj za cestu spiatočnú predstavuje náhradu 1.640,-Sk. Za pojednávanie 12.03.2007 si žalobca rovnako uplatnil náhradu cestovných výdavkov vo výške 1.639,50 Sk, hoci v tento deň bola cena použitých pohonných hmôt podľa dokladu o ich nákupe 38,80 Sk/liter. Žalobkyňa si však uplatnila jednotkovú cenu pohonných hmôt 35,20 Sk/1 liter, súd je jej návrhom viazaný a vychádzal z tejto jednotkovej ceny pohonných hmôt. Za pojednávanie dňa 04.06.2008 patrí náhrada cestovných výdavkov vo výške 1.621,-Sk, nakoľko cena 1 litra pohonnej hmoty podľa dokladu o ich nákupe bola 43,90 Sk. Cena spotrebovaného množstva 6,555 litra pohonných hmôt je potom 287,76 Sk, náhrada cestovných výdavkov za rovnaké motorové vozidlo je za jednu cestu 810,50 Sk (522,50-Sk + 288,-Sk), čo aj za cestu spiatočnú predstavuje 1.621-Sk. Navyše v tento deň bola náhrada za použitie motorového vozidla vo výške 5,50 Sk, čo pri konkrétne použitom motorovom vozidle zn. Mercedes Benz, ev. č. ZA 383CK predstavuje 522,50 Sk. Spolu je náhrada priznaných cestovných výdavkov vo výške 4.900,-Sk. Spolu je náhrada trov konania vo výške 92.602,-Sk. Nakoľko právny zástupca žalobcu preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, z takto prisúdenej náhrady trov konania patrí 19% dane z pridanej hodnoty, čo je čiastka 17.594,-Sk. Spolu je prisúdená náhrada trov konania vo výške 110.196,-Sk do 31.12.2008. Po prepočte konverzným kurzom 30,126 je prisúdená náhrada trov konania vo výške 3.657,84 eur. Vzhľadom na výšku náhrady trov konania a sociálne pomery, ako aj možnosti a schopnosti žalovaného súd určil na splnenie jeho záväzku zaplatiť žalobkyni trovy konania dlhšiu lehotu splatnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 5 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého

stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pokiaľ si žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť stanovenú týmto rozhodnutím, možno navrhnúť exekúciu podľa osobitného zákona.